

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 146 (5685)
10.
DECEMBRIS
CETURTDIENA,
1987. GADS
Maksā 3 kap.

Informācija

Kopīgs pasākums

● Kopš ceturtās klases draudzējamies ar Preiļu 1. vidusskolas 6. a klases skolēniem. Tiekamies kopējos pasākumos, apmaināmies ar mākslinieciskās pašdarbības un aģitbrīgu koncertiem.

Bet šoruden brīvdienās kopā devāmies ekskursijā uz Kauņu. Lai arī divām klasēm braukt vienā autobusā bija mazliet par šauru, toties bija interesantāk, neparastāk. Jo kopā ar draugiem devāmies izzināt kaimiņu republikas ievērojamākās vietas.

Kauņā pabijām IX fortā, iepazīnāmies ar faktiem, kas stāsta par fašistu zvērībām Lietuvā. Gāja bojā Bulgārijas, Krievijas, Lietuvas, Latvijas un citu tautu cilvēki. Šī vēstures muzeja apmeklēšana uz mums atstāja neizdzēšamu iespaidu.

Šis brauciens mūs sadraudzēja, daudz arī uzzinājām par mūsu Dzimtenes vēsturi, par cilvēkiem, kuri cīnījās par tās brīvību.

N. PISKUNOVA
Preiļu 2. vidusskolas
6. klases skolniece

„Dzīve prasa aktīvu rīcību“

● Tāda devīze bija Līvānu 1. vidusskolas komjauniešu sapulcei. Tās gaitā gribējām noskaidrot uzdevumus, kurus skolēni un komjaunieši varētu veikt pilsētas labiekārtošanā, kā arī skolēnu pašpārvaldes tālākā attīstībā.

Pirms sapulces skolas komjaunatnes komiteja izdarīja anketēšanu. Noskaidrojās, kādas problēmas satrauc un kādi konkrēti uzdevumi ir veicami šo problēmu risināšanai. Lūk, daži no faktiem, kas uztrauc jauniešus: ieilgušais Līvānu kultūras nama remonts, arī tas, ka nepietiekami ir apgaismotas ielas, parks, upju krasti. Bet vai tikai gaidot un uzskaitot nepaveikto mūsu pilsēta kļūs krāšņāka, tīrāka? Nē. Daudzi komjaunieši izteica priekšlikumu — noorganizēt talku pilsētas uzkopšanai. Radās arī jautājums: «Ko vēl varētu līdzēt skolēni?»

Atbildes uz šiem jautājumiem sniedza pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Znotiņš un atturības kluba «Gaisma» priekšsēdētājs A. Naglis. Nolēmām, ka būs talka un strādāsim Padomju ielas uzkopšanā. Skolēni uzņēmās šefību par skvēra Līvānu pilsētas atbrīvotājiem uzturēšanu kārtībā. Sakopsim arī daļu parka. Brāļu kapus.

D. LIVZEMNIECE,

Līvānu 1. vidusskolas 11. klases skolniece

Draudzības svētki

Draudzības maršruti pēc koncertiem Rīgā atveda Kirovas pilsētas Metalurgu kultūras nama jauniešu folkloras ansamblī «Gorenka» uz Jāņa Raiņa jaunu dienu zemi — mūsu rajonu.

3. decembrī viesu Tautas kolektīvu uz rajona robežas ar mūziku, karstu tēju un pīrāgiem sagaidīja sabiedrības un mākslinieciskās pašdarbības pārstāvji. Īsu uzrunu teica Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone.

Pirmo koncertu «Gorenka» sniedza Līvānu stikla fabrikas klubā, bet pēc tam iepazīnās ar uzņēmuma muzeju.

Tālāk viesu ceļš veda uz Jasmiņu. Seit, Jašas krostos, radās pirmie Jāņa Raiņa dzejoli un tulkojumi, bet tālāk, Vjatkas krostos, no kurienes ieradās mūsu viesi, — tapa luga «Pusideālists», plaši pazīstamie dzejoli «Lauztās priedes», «Pastarā tiesa», «Rīta vēji»...

Noslēguma koncerts — Draudzības koncerts notika rajona kultūras namā. Kopā ar viesiem uzstājās arī agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas folkloras ansamblis un kultūras nama lauku kapela. Ļoti savda-

bīgi viesu sniegtā izskanēja kāzu ieražu rituāla un dažādas kalendāra dziesmas. Šis ieražu rituāls, pēc kolektīva vadītājas Tatjanas Romanovas domām, ir ļoti līdzīgs latviešu kāzu norisei, ko aprakstījis Krišjānis Barons.

— Līdz šim esmu ļoti interesējies par latviešu dainām. Ir nācies iepazīties arī ar citiem publicētajiem materiāliem par jūsu folkloru. Kā mūsu častuška, tā jūsu daina ir satura ziņā ietilpīga četrriņde, tikai dainas ir ar bagātāku filozofisko slodzi. To salīdzinājums arī varētu būt interesants darbalauks folkloristiem.

Sajā Draudzības svētku dienā izskanēja doma, ka Tautas kolektīva folkloras ansamblī «Gorenka» meitenes vasarā varētu kuplināt kādus mūsu rajona svētkus.

Un tādēļ — uz redzēšanos, «Gorenka»!

V. ROMANOVSKIS

ATTELOS:

● viesu sagaidīšana uz mūsu rajona robežas;

● «Gorenka» dzied rajona kultūras namā.

J. SILICKA foto

Lai laikraksti un žurnāli ienāktu jūsu mājās

Līdz divpadsmitās piecgades otrā gada beigām atlicis pavisam neilgs laika sprīdis. Aizvadīto divu gadu plānu mūsu kolektīvs izpildīja pirms termiņa — 29. novembrī. Šī gada uzdevumus īstenojām līdz 6. decembrim.

Valstī notiekošā visu dzīves sfēru pārkārtošana, demokrātizācija un atklātība iedzīvotāju masās izraisīja dziļu interesi par periodisko presi. Strauji pieaug pieprasījums pēc laikrakstiem un žurnāliem. Sakarā ar to no mūsu darbiniekiem tiek prasīta lielāka atbildība par preses izdevumu izplatīšanu un tiešo piegādi lasītājiem.

«Preses apvienības» sistēmā periodisko izdevumu izplatīšana notiek divējādi: parakstīšanās celā un ar mazumtirdzniecības stānniecību. Kā zināms, pēdējo gadu laikā parakstīšanās uz laikrakstiem un žurnāliem it visur notiek bez ierobežotumiem. Tirāžas palielinās ik mēnesi, un gada beigās strauji samazinās laikrak-

stu un žurnālu sūtījumi mazumtirdzniecības tīklam. Mūsu pieprasījumi pēc vairākiem izdevumiem netiek apmierināti pat gada laikā. Nav apmierināti pieprasījumi pēc tādiem laikrakstiem kā, piemēram, «Komsomolskaja pravda» (par 31 procentu), «Literaturnaja gazeta» (40 procenti), «Sovetskij sport» (14 procenti). Gada beigās nesāņemam nevienu laikraksta «Padomju Jaunatne» eksemplāru, par 36 procentiem samazināts ir arī avīzes «Cīņa» sūtījums.

Tas, bez šaubām, ietekmē arī plāna izpildi, tādēļ «Preses apvienības» kiosku skatlogi papildinās ar visdažādākā veida precēm. Preses izdevumu nepietiekamība iespaido arī apkalpošanas kultūru. Pircēji ir neapmierināti, kioskos strādājošajiem pārdevējiem bieži jāuzklausa pārmetumi tāpēc vien, ka nav avīžu vai žurnālu. Bet kioski taču saņem tikai to, kas plānots un palicis

pāri no parakstāmās tirāžas. Ja periodiskais izdevums ir interesants un pieprasījums pēc tā liels, tad nav iespējams saņemt to mazumtirdzniecībā. Tāpēc vēlreiz ieteicam noformēt parakstīšanos uz to vai citu izdevumu. Tas garantē, ka lasītājs noteikti saņems pasūtīto periodiku.

Patlaban parakstīšanos pieņem, sākot ar nākamā gada februāri.

J. CERNOBROVA,

«Preses apvienības» rajona aģentūras priekšniece

Vēlētāju zināšanai

1987. gada 11. decembrī Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejā no plkst. 16.00 līdz 18.00 pieņems vēlētājus Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts J. VAIVODS.

Līvānu pilsētas izpildkomiteja

H R O N I K A

Par Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas iekšlietu nodaļas priekšnieka vietnieku operatīvajā darbā apstiprināts NIKOLAJS ANDREJA d. MAKSIMOVŠ.

N. Maksimovs dzimis 1957. gadā Preiļos. PSKP biedrs. Izglītība — augstākā — beidzis PSRS Iekšlietu ministrijas augstāko skolu Minskā. 1982. gadā N. Maksimovs sāka strādāt mūsu rajona iekšlietu daļā par kriminālās meklēšanas nodaļas inspektoru, bet no 1984. gada līdz pārcelšanai bija minētās nodaļas vadītājs.

● Leņina kolhozam — 40

● Tāda ir Leņina kolhoza jaunā kantora ēka — gaiša un plaša. Gan pašiem, gan qarāmbraucējiem ir kur acis pamieļot.

● Ielūkojieties šajā izbalējušajā fotogrāfijā. Tajā redzamais cilvēks nāk pie mums no vēstures. 1947. gada 12. decembrī viņa mājās sanāca sādžas laudis, un tā tika nodibināts kolhozs «Kolos». Savēlijs Kirilovs tika ievēlēts par kolhoza priekšsēdētāju. Tā bija visatbilstošākā kandidātūra pirmajai kopsaimniecībai, jo Savēlijs Iljičs bija partijas darba aktīvis, labs organizators un agitators. Pirmā priekšsēdētāja personīgā dzīvojamā māja pārvērtās par kolhoza kantori.

● Cetrdesmit minus divdesmit ir divdesmit. Pēc pāris mēnešiem tieši divdesmit gadi, kopš Leņina kolhoza vada Pēteris Barkovskis, viens no pieredzes bagātākajiem, principiālākajiem, noteiktākajiem un prasīgākajiem kolhozu priekšsēdētājiem rajonā. So apgalvojumu noteikti apliecina arī fakts, ka P. Barkovskis ir divkārtš Darba Sarkanā Karoga ordena kavalieris, par pašizliedzīgu darbu apbalvots ar V. I. Leņina simtgades jubilejas medaļu, saņemis goda nosaukumu «Latvijas PSR Nopelniem bagātais lauksaimniecības darbinieks».

Vēstures lappuses šķirstot

Stāsta Iraida Jegorova — viena no pirmajām kolhoza «Novaja žizn» kolhozniecēm, laukkope, bet tagad pensionāre:

— Kad sādža sāka runāt par apvienošanu kolhozos, mums, protams, ne visai gribējās ticēt, ka vienotiem spēkiem būs vieglāk strādāt. Taču valstī jau bija zināmi piemēri, ka kolhozos laudis dzīvo daudz turīgāk. Mūsu ģimenes īpašumā toreiz bija sešpadsmit hektāri zemes, aramzemes gan tikai kādi astoņi vai deviņi hektāri. Sējām visvairāk rudzus un linus. Arī darba bija ļoti daudz, jo ģimene neliela. Rāvamies no saules līdz saulei, tikpat visu nepaspējam.

Kad iestājāmies kolhozā un sākām strādāt visi kopā, mūs apskauda tie, kuri vēl nesen priecājās par neveiksmēm un no kopsaimniecības turējās tālāk. Apskauda tāpēc, ka mēs jau sākām sajaut savu spēku, kaut gan bija ļoti, ļoti grūti.

Asafijs Fadejevs — viens no pirmajiem brigadieriem, iecirkņa priekšnieks, tagad pensionārs:

— Sākumā brigādes bija nelielas. Manējās teritorijā ietilpa ap pusotra simta hektāru lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Ar zirgiem arām, sējām. Sienu grābām ar roku grābekļiem. Tikai pēc pāris gadiem kolhozam radās iespēja iegādāties zirgu vilkmes grābekļi. Labību kūrām līdz Jaungadam.

Kādas bija ražas? Apmēram astoņi centneri no hektāra. Manā brigādē bija lielākais iekūlums — divpadsmit centneri no hektāra.

Grigorijs Mironovs — pensionārs:

— Mūsu ģimene viena no pirmajām iestājās kolhozā, kuru nosauca «Novaja žizn». Ticējām, ka būs labāk. Un nekļūdījāmies. Ģimene kļuva lielāka, nebija viegli visus pabarot. Taču kolhozs radīja pārliecību, ka nelaimē vienī nepaliksim.

Kopējā darbā iesaistījās visi, kas vien varēja. Ienākumus kolhozam pamatā deva piens. Neatstājām malā tomēr arī linu audzēšanu, jo pieredze šajā lietā jau sen bija krāta. Galu galā arī lini deva peļņu. Taču viss darbs bija jāveic ar rokām. Ziemā lukturu gaismā vēl ilgi nēmāmies pa skūņiem un rījām. Tagad, protams, tik grūti strādāt vairs nevienam nevajag. Visi darbi ir mehanizēti.

Kolhoznieki ļoti nopelna, arī algu vairs nevajag visu gadu gaidīt. Bet agrāk bija tādas reizes, kad nebija ko saņemt. Nu ir cita lieta — kolhozs liels un stingrs. Drošs.

Jurijs Pastars — Latvijas PSR Nopelniem bagātais lauksaimnie-

cības darbinieks, bijušais kolhoza mehāniķis, tagad pensionārs:

— Man toreiz bija gandrīz pilni astoņpadsmit. Tēvs iestājās kolhozā «Kolos» un sāka palīdzēt kolhoza priekšsēdētājam Savēlijam Kirilovam organizēt darbus. Uz kopējo stalli aizvedām zirgu. Tāpat rīkojās arī citi, kolhozs bija nodrošināts ar zirgspēkiem.

Protams, strādāšana veicās, taču darījām visu ar rokām. Tikai vēlāk, kad es no mašīnu un traktoru stacijas atgriezos savā kolhozā (toreiz tam bija dots Stalina vārds), saimniecības rīcībā tika nodoti četri traktori, graudu kuļmašīna, sējmašīna un cits uzskabināmais inventārs. Tā jau bija vesela bagātība.

1959. gadā saņēmām pirmo «SK-3» markas graudu kombainu, un par pirmo kombainieri kļuva Afanasijš Stepanovs. Bet vēlāk nāca citi kombaini, par kombainieriem strādāja Pēteris Pudulis, Alfons Sondors. Priecājāmies par katru jaunsanemto agregātu, jo tas nozīmēja, ka augs darba ražīgums, ka vieglāk būs kolhozniekiem.

Tagad esmu pensijā, bet sirds priecājās, ka saimniecība ekonomiski kļūst arvien stiprāka, nostabilizējas, arvien vairāk redzams jaunbūvju. Tieši tādi dzīveļi ticēja, tieši par tādu dzīvi sapņoja pirmie kolhoznieki, kad atteicās no savas personīgās zemītes kopējo lauku labā.

TIE LABĀKIE

Kāpuma gadi skaitļos

1950. gadā kolhozam «Kolos» (viens no pirmajām kopsaimniecībām, kas veidoja pamatu tagadējam Leņina kolhozam) pieredēja 14 govīs, 6 cūkas, 19 darba zirgi, 10 arkli, kā arī ecēšas, raži un ar zirgu darbināma kuļmašīna.

Tagad saimniecības platība ir 7 700 hektāru, tajā skaitā vairāk nekā 5 000 hektāru lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Kolhozs specializējas gaļas un piena ražošanā, linu audzēšanā, graudkopībā. Ievērojami auguši saimniecības finansiālie rādītāji. Desmitajā piecgadē kopējie ienākumi bija 1 miljons 964 tūkstoši rubļu gadā, vienpadsmitajā piecgadē — 3 miljoni 275 tūkstoši rubļu, bet šogad gaidāmā ienākumu summa — 4 miljoni 100 tūkstoši rubļu. Strauji augusi arī peļņa — no vidēji 176 tūkstošiem rubļu desmitajā piecgadē līdz 1 miljonom šogad. Desmitajā piecgadē vidēji rentabilitāte bija 11,4 procenti, vienpadsmitajā piecgadē — 28,7 procenti, bet šogad gaidāmi 32 procenti. Mainījušies arī bruto ienākuma apmēri no 1 miljona 39 tūkstošiem rubļu vidēji desmitajā piecgadē, līdz 2 miljoniem 95 tūkstošiem rubļu šogad.

Stabila kāpuma tendence vērojama lauksaimniecības kultūru ražībā. Desmitajā piecgadē ievāca 23,5 centnerus graudu no hektāra, bet šogad iekūlums ir 30,8 centneri (kolhozā pamatoti uzskata, ka tas ir vēl tikai tāds atspēriens tālākam ražu kāpinājumam). Arī linšķiedras ievākums no 2,2 centneriem pieaudzis līdz 5,9 šogad. Ilggadīgo zālāju siena raža desmitajā piecgadē bija 31,1 centners no hektāra, vienpadsmitajā — 35 centneri, bet šogad jau 51,3 centneri no hektāra. Auguša kartupeļu, lobbarības biešu un kukurūzas ražas. Līdz ar to var apgalvot, ka arvien pilnākas siles ir lopīņiem kolhoza fermās. Piemēram, vienpadsmitajā piecgadē ik gadus vidēji bija sagādāti 4 469 tūkstoši barības vienību, vien-

padsmītajā piecgadē 4 744 tūkstoši barības vienību. Taču šogad šis skaitlis ir ievērojami lielāks — neskatoties uz smagajiem dabas apstākļiem kolhozā sarūpēja 5 578 tūkstošus barības vienību.

Visbeidzot pāris skaitļi, kas raksturo lopkopības attīstību. Pirms desmit gadiem pienemtajās sociālistiskajās saistībās Leņina kolhoza lopkopji apņēmas gadā saražot 610 tonnas gaļas, bet tagad ik gadus iegūst pāri 1 000 tonnām. Toreiz saistībās bija paredzēts piena izslaukumus kāpināt līdz 3 500 kilogramiem no govīs — šī gada uzdevums ir 4 600 kilogrami. Viens no saimniecības labākajām slaucējām Agnija Ivanova pirms desmit gadiem ieguva 4 600 kilogramus piena no govīs, šogad viņas uzdevums ir izslaukt 5 400 kilogramus.

Kāpuma gadi pārdomās

Sākumā bija grūti. Bet to jau tagad atceras tikai tie, kuri paši bija visam klāt. Jaunajai paaudzei, kura darbā stājusies septiņdesmitajos vai astoņdesmitajos gados, tā ir vēsture ar nelielu romantikas piedevu. Pirmajiem kolhozniekiem, tagad jau pavisam sirmiem onkuliem un tantēm, ir taisnība, kad viņi saka, jūs varat dziedādami strādāt — visur tehnika, visur elektriskie dzinēji. Tikai dziesmu no jauniešiem nezin kāpēc nevar dzirdēt, saka, esot visādu problēmu gana, ar tām vispirms jātiek galā. Bet tā ir tikai atrunāšanās. Dziesma nevar pazust, gan jau glabājas kādā kļušā dvēseles stūrītī. Un skanēs, noteikti skanēs...

Lai paliek šoreiz malā vēsturisks atskats uz aizvadītajiem četrdesmit gadiem. Kolhozā labi zina savu vēsturi, gādā, lai to neaizmirstu arī jaunā paaudze. Bet ierastajā darbu un dienu ritmā nemaz neniekā prātā, ka vakardiena — arī tā ir vēsture, ka vēsture rīt būs arī šodiena. Vēsturē aizies mūsu šodien pādarītais un nepadarītais. Un tā pēc ir vajadzīga kāda pieture, kas liek pierimt un padomāt.

● Jermaku slaucamo govju novietnē par mehanizētās slaukšanas operatorēm strādā Agnija Ivanova un Anna Romanovska. Šo lopkopju panākumi zināmi ne tikai saimniecībā, bet arī visā rajonā, jo viņas ir vairākkārtējās sociālistiskās sacensības uzvarētājas. Lopko pes strādā ar pirmiņiem. Tas ir sarežģīts un ļoti atbildīgs uzdevums — izveidot labu, pienīgu govī. Par panākumiem liecina tas, ka slaucējas ir apbalvotas ar VTSSI medaļām, saņemušas augstus valdības apbalvojumus. Anna Romanovska ir vietējās padomes deputāte, bet Agnija Ivanova — Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte. Laika pietiek visam — gan darbam, gan sabiedriskajiem pienākumiem.

● Leņina kolhozam — 40

GADI VĒL PRIEKŠĀ...

Jā, pietura ir klāt. Kolhoza četrdesmitgades svinības. Cilvēka dzīvē četrdesmit gadi nozīmē spēka, talanta un darba prieka augstāko punktu. Bet kas ir četrdesmit gadi kolhozam? Laikam gan tikai apjaušma par savām tālākajām iespējām, kad saimniecība mazliet pakāpusies augšupejas kalna nogāzē, sakopojusi spēkus un tagad stingri lūkojas uz pašu virsotni.

Jāteic, ka pēdējo desmit gadu soli Leņina kolhozam bijuši visai noteikti un arī strauji. Salīdzinot, piemēram, ar 1977. gadu, divkārtējušies ražošanas pamatfondi — no 5,1 miliona pieauguši līdz 11 miljoniem. Tādi pieauguma tempi izskaidrojami ar to, ka desmit gadu laikā saimniecībā uzbūvēti un nodoti ekspluatācijā lieli objekti — lopkopības komplekss, mehāniskais sektors, cūku ferma, šķūņi un minerālmēslu noliktava, ciemata inženiertehniskie tīkli un katlu māja, arī administratīvā ēka. Par 40 procentiem pieauguši kolhoza energoresursi. Vajadzīgi pavisam citi panēmieni, lai iepazītu saimniecību. Nu vairs ne-

var tā, kā pirms divdesmit gadiem darīja toreiz tikko levēltais kolhoza priekšsēdētājs Pēteris Barkovskis — nēma rokā karti un izstaigāja visus tīrumus, visus plavu nostūrīšus, iepazīstot cilvēkus. Tagad jaunie speciālisti apsēžas pie automašīnas stūres un viens divi izbrauc visu kolhozu, kas nu ir trīsreiz lielāks.

Ar ko toreiz kolhozā sāka? Ar veco fermu remontēšanu un jaunu fermu celtniecību. Strauji pieauga piena un gaļas ražošana, devīgāka kļuva zemīte, smagākas vārpas un pilnākas kartupeļu vaģas.

Septiņdesmito gadu beigās sākās lielā celtniecība. Toreiz radās komplekss, kurā bija paredzēti izmitināt govīs. Reizē ar kompleksa celtniecību radās grūtības, problēmas. Būves otrā kārtā tapa jau nevis kā piena lopkopības objekts, bet bija paredzēta telišu audzēšanai. Tā radās vēl viens virziens kolhoza specializācijai.

Pagājuši desmit gadi. Daudz kas mainījies saimniekošanas panēmienos, daudz kas mainījies attieksmē pret lielajiem kom-

pleksiem. Un vienā otrā vietā vajag, kā saka, mest ilksis apkārt. Vienā no kompleksa korpusiem ierīkos piena vadu un tur slauks divsimt govīs. Kolhoza vadība uzskata, ka govju skaits saimniecībā jāpalielina līdz tūkstotīm un perspektīvā jāpāriet no Latvijas brūnajām uz melnraibajām ārzemniecēm.

Tagad tās šķiet pavisam sentimentālas atmiņas, kad nāk prātā, kā visi priecājās par pirmo reizi iekultajiem divdesmit centneriem no hektāra. Soruden iekūla vairāk nekā trīsdesmit. Tas ir maz, spriež kolhozā, vajag vismaz 35 centnerus no hektāra. Bet gluži no gaisa graudi vis nebirs. Vēl vajadzīga nopietna augšnes ielabošana. Piecpadsmit tonnas organiskā mēslojuma uz katru hektāru ir par maz. Un tad vēl tā sauktā nepilnā hektāra problēma...

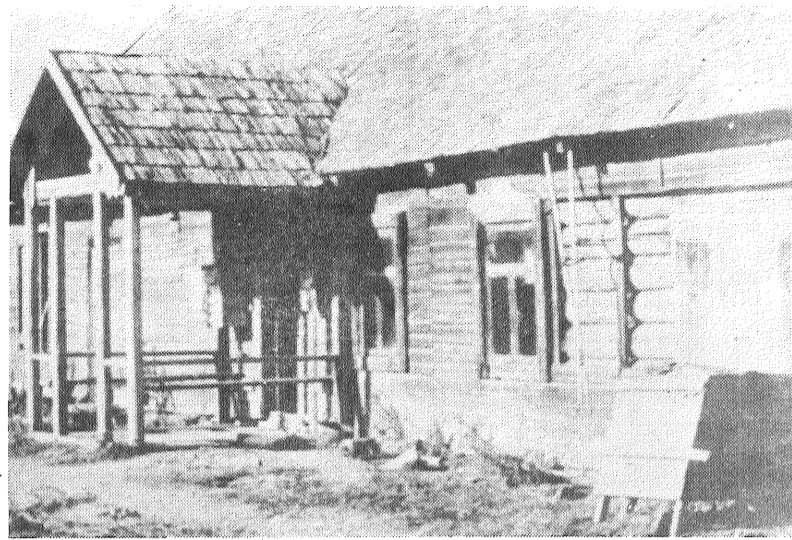
Visbeidzot — lini. Saka, no tiem esot vairāk klapatu un ražu nekā labuma. Nu jau vairs nevar salīdzināt ar tiem laikiem, kad plūca, mērcēja, no mārkiem laukā vilka, kad visu zīemu nopēmās, kamēr galā tika. Tagad tempi ir ātrāki, apjomi lielāki. Šogad iesēja simt piecpadsmit hektārus. Rudenī viss rajons brīnījās — Leņina kolhozā līnšķiedras plāns izpildīts par vairāk nekā divsimt procentiem. Brīnums? Nē, linus pirmo reizi apstrādāja ar 'Glinu'. Līdz šim saimniecībai nebija iespēju to izmantot. Tagad agronomi un arī pats priekšsēdētājs uzsver, ka pamatu pamats ir tīri lauki. Tad arī noplūkt varēs bez problēmām un uz fabriku aizgādāt.

Šodienas un rītdienas problēmas

Vecie kolhoznieki vēl atceras, cik pulka tautas bija tīrumos un plāvās pirms gadiem trīsdesmit vai divdesmit pieciem. Ar dziesmām gāja darbā, ka visa pamale skanēja. Tagad jau mašīnu un traktoru rūkonā dziesma ātri vien pazustu. Un vai skanētu, ja no balss līdz balsij kilometri...

Uz simts hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes Leņina kolhozā tikai septiņi strādājošie. Var aizbildināties, ka citur vēl mazāk. Taču tā nav saimnieka runa.

Kāda ir situācija? Saimniecībā pilns komplekss speciālistu. Pietiek arī tēlpokpu, slaucēju, šoferu. Toties trūkst kadru vienā no lauksaimniecības pamatspecialitātēm — nav traktoristu. Sezonas laikā darba profilu parasti maina šoferi. Taču arī tā nav izeja. Ir saimniecībai savi stipendiāti Jaunaglonā, ir citur. Arī agrāk bija. Tāpēc — kur paliek kadri? Viss ir vienkārši — atnāk, pastrādā un aiziet, jo nav dzīvokļu. Katru nedēļu pie priekšsēdētāja ierodas vairāki laukos dzīvot un strādāt gribētāji. Bet nav iespējams piedāvāt dzīvokli, ko viņi visvairāk vēlas, jo vispirms vajag nodrošināt pašu laudis. Lai neaiziet projām.

● Šajā ēkā kādreiz atradās kolhoza pirmais kantoris. Tagad tas saglabājies tikai fotogrāfijā.

Desmit Līvānu māju būves kombinātā ražotās kotedžas nav izeja no sarežģītā stāvokļa. Jāgaida divdesmit četrus dzīvokļu mājas, kuru būvēt sāks tikai nākamgad starpsaimniecību celtniecības organizācijas spēkiem. Maz ko var līdzēt arī būvniecības saimnieciskā kārtā, jo kolhoza celtniecības brigāde pēdējos gados ievērojami sarukusi. Tās darba apjomi ir pietiekami tikai ražošanas objektu remontēšanai, uzturēšanai.

Saimniecībai vajag savu veikalu, vajag bērnu dārzu tepat Līču centrā, vajag skolu. Lai bērni aug no mācās tepat pie mājām. Tad vairāk varēs cerēt, ka viņi arī paliks mājās.

Nākamo gadu visi gaida ar zināmu uztraukumu — pašfinansēšanās un pašatmaksāšanās sākums. Leņina kolhozā uztraukumiem par nākotni nav pamata. Ekonomistu aprēķini liecina, ka līdzīgos tempos strādājot, viņiem nebūs jāgudro, kā savilkt galus kopā. Par to pārliecināts arī pats priekšsēdētājs: kolhozi jau no laika gala pēc būtības bijuši saimnieciskā aprēķina vienības, kam uz savas zemes saviem spēkiem un saviem līdzekļiem vien jāiztiek. Cita lieta — vai tālu esam aizgājuši no būtības, cik ātri varēsīm atgriezties atpakaļ.

Būs jāpievelkt skrūves, tā sarunā izteicās kolhoza priekšsēdētājs Pēteris Barkovskis. Skaidrs, ka citādi nevar. Kā saka, septiņreiz jānomēri, tikai tad jānogrīz. Nu kaut vai minerālmēslu izlietojums — vajadzēs prātīgi padomāt, kāds tad ir īstais efektivitātes līmenis, lai līdzekļi nav veltī jātērē. Būs jātaupa materiāli, jāsaudzē tehnika. Arī rezerves daļas neviens neņems, kā līdz šim — vajag vai nevajag. Visbeidzot nāksies padomāt par to, vai ir vērts tik plaši izmantot dažādu organizāciju pakalpojumus. Iespējams, ka paši saviem spēkiem var izīkēt, tā arī izmaksas samazināsies.

Daži vēlējumi jubilāram

Ir bijuši dziļi sniegi, ir bijuši ilgi lieti, karstas vasaras un bargas ziemas. Bet visiem dabas nīkiem un stīkiem pa vidu savu darbu darījuši cilvēki. Kā nu

kurais — viens godīgi un centīgi, otrs ne tik pašaiļiedzīgi. Taču visi ir gribējuši savu saimniecību veidot ekonomiski spēcīgu. Jubilejas svinībās kolhoza vadība stāstīs par panākumiem, nosauks tos, kuri visvairāk spēka un pūlu veltījuši darbam.

Bet šodien no laikraksta slējām dažus vēlējumus jubilejas reizē kolhozam izteiks

partijas rajona komitejas lauksaimniecības nodaļa:

— Laiks, kurā dzīvojam, nepieļauj paštiksmināšanos, sak, mēs jau tik daudz esam sasnieguši, lai nu citi pamēģina. Arī Leņina kolhozam vēl daudz jātaujumi risināmi, lai varētu teikt, ka sasniegta virsotne.

Pirmais vēlējums — vairāk uzmanības veltīt lauku darbu kultūrai. Tas nozīmē ieinteresēt un pārliecināt cilvēkus strādāt godīgi un kvalitatīvi. Lai katrs tūruma stūris būtu kārtīgi aparts, lai nevienā labības laukā neredzētu nezāles. Otrs vēlējums — lai ar lielāku atdevi tiktu izmantoti ražošanas potenciāli. Tagad tas ir nepieciešams, lai kāpinātu produkcijas ražošanas apjomus, lai paaugstinātu rentabilitātes līmeni.

Sociālistiskās sacensības partneri no kolhoza «Sarkanā ausma»:

— Ar saviem sociālistiskās sacensības partneriem gribam dalīt lepmumu, ka jubileju viņi sagaida ar sasprindētu darbību, gūtiem labiem panākumiem lauksaimnieciskās produkcijas ražošanā. Turpmāk lai veicas vēl labāk, jo jaunajos saimniekošanas apstākļos dota iespēja izaugties ikviena speciālista radošajai iniciatīvai. Lai īstenojas visi radošie plāni un iecerēs!

Līdz šim biežāk esam tikušies svētku reizēs, turpmāk gribas nodibināt ikdienišķākus kontaktus, kas sekmētu tagad tik nepieciešamo pieredzes apmaiņu konkrētas nozares speciālistu vidū.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības vadība:

— Pēdējo gadu ekonomiskie rādītāji liecina, ka Leņina kolhoza kolektīvs ir spējīgs nodrošināt tādu sabiedriskās ražošanas līmeni, lai droši varētu pāriet uz pašfinansēšanos un pašatmaksāšanos. Disciplinēti un saliedēti — tā var raksturot šīs saimniecības laudis. Zīmīgi, ka visus uzdevumus, ko kolhoza vadība ir izvirzījusi, speciālisti prot prasmiģi aizvadīt līdz katram darba darītājam. Un tad vairs nav problēmu ar realizāciju. Tā saimniecība sekmīgi tiek galā ar kartupeļu, līnu audzēšanu, ar graudaugu ražības celšanu.

Lai arī turpmāk kolhoza valdes sēdēs un speciālistu sapulcēs teiktie labie nodomi un solījumi neizlido pa durvīm, bet paliek apziņā, ka galvenais ir — vīrs un vārds.

L. STRODE
J. SILICKA foto
A. MAKSIMOVA
fotoreprodukcijas

● Viena no Līču ciemata ielām. Nu tā vairs nav pati skaistākā un modernākā, turpat redzamas jaunās Līvānu mājas.

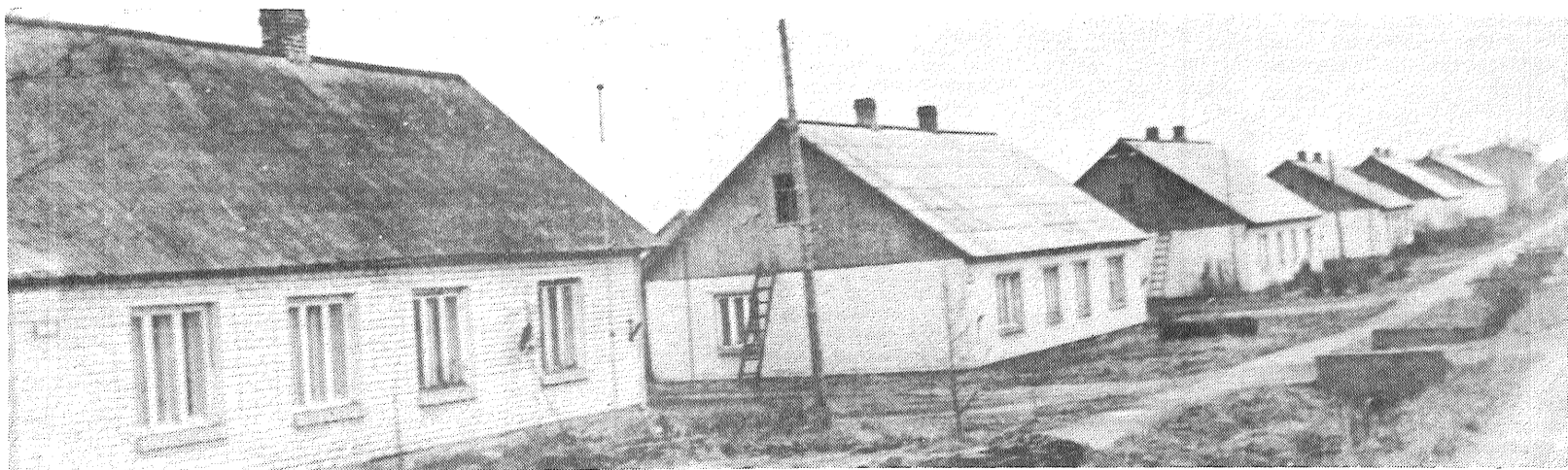
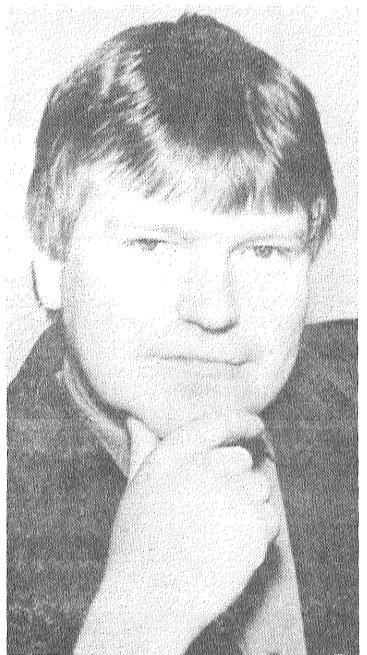
● Kopš 1949. gada kolhozā strādā Vladislavs Pastars (apakšējais attēls). Trīsdesmit gadi veltīti mehanizatora darbam. Ikreiz, kad jānosauc labākie mehanizatori, skan arī V. Pastara vārds. Gan pavasara sējā, gan lopbarības sagatavošanā, gan rudens aršanā kolhoza sociālistiskās sacensības uzvarētāju vidū ir disciplinētais, pieredzes bagātais un rūpīgais mehanizators. Piemēram, šopavasar viņš ar savu MTZ otrajā ražošanas iecirknī apsēja gandrīz četrdesmit procentus tīrumu, bet lopbarības sagatavošanā izpildīja sezonā četrdesmit maiņu normas.

PSKP biedrs Vladislavs Pastars ir pieredzējis darbaudzinātājs. Praktiskanti no viņa mācās saudzīgu attieksmi pret tehniku, kā ekonomēt degvielu, rezerves daļas. Visbeidzot — Pastars ir ilggadējs kolhoza valdes loceklis, biedru tiesas un komisijas cīņā pret alkoholismu un zūpību loceklis, VTSSI bronzas medaļas laureāts, ordeņa «Goda Zīme» kavalieris, kā arī vairāku medaļu īpašnieks.

● Jaunā mehanizatora Vitālija Znotiņa (augšējais attēls) kontā vēl nav ne tik augstu apbalvojumu, ne tādu goda nosaukumu. Bet noteikti būs, jo komjaunietis ir pierādījis, ka veidojas, kā saka, lietas koks. Vitālijam uzticēts kāpurķēžu traktors un kombains. Tehnika klausā lieliski, kaut gan puisis strādā visgrūtākajā un vissarežģītākajā trešajā iecirknī. Vai tas ir talants? Drīzāk godīga attieksme pret darbu un zemi. Tikai tā izskaidrojama Vitālija atgriešanās no pilsētas uz laukiem. Te viņa mājas, te viņa vecāki.

V. Znotiņš vairākas reizes bijis sociālistiskās sacensības uzvarētājs sezonas darbos. Šoruden iekūla vairāk nekā 340 tonnas graudu un bija labākais savā iecirknī.

Vitālijs saņēmis vairākus komjaunatnes apbalvojumus.

● Sporta arēnās

Voldemārs Limanis — Jēkabpils rajona čempions

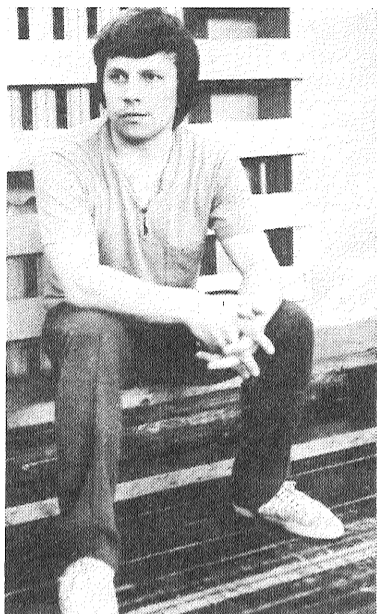
Biržu internātskolas sporta zālē notika Jēkabpils rajona atklātais čempionāts galda tenisā. Tajā piedalījās trīsdesmit meistarkandidāti un pirmās klases galda tenisisti no Jēkabpils, Stučkas, Jelgavas, Preiļu un Daugavpils rajoniem.

Visi sportisti tika sadalīti četrās apakšgrupās. Divi labākie no katras apakšgrupas iekļuva finālā, lai turpinātu cīņu par čempionāta medaļām un balvām.

Virtuozu spēles meistarību nodemonstrēja Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības direktors, PSRS sporta meistarkandidāts Voldemārs Limanis. Viņš pelnīti uzvarēja un kļuva par Jēkabpils rajona čempionu galda tenisā.

Labi spēlēja arī preiļietis Pāvels Koniņovs, kurš savā apakšgrupā izcīnīja trešo vietu.

M. JAUDZEMS, sacensību tiesnesis

ATTEĻA: Voldemārs Limanis pēc kārtējās spēles. J. SILICKA foto

Edvīns Rusiņš atgriežas un uzvar

Sporta biedrības «Daugava» republikāniskās padomes čempionāts starptautiskajā dambretē notika Stučkā. Divdesmit četri dalībnieki (tikai PSRS sporta meistari un meistarkandidāti) sacentās pēc Sveices sistēmas deviņās spēļu kārtās.

Septiņus gadus oficiālās sacensībās nebija piedalījies Iivānietis, PSRS sporta meistars Edvīns Rusiņš. Un viņa starts daudzām bija negaidīts. Radās, arī jautājums: «Vai pēc tik ilga pārtraukuma sportists būs formā, vai gūs panākumu?»

Edvīns Rusiņš pierādīja, ka viņam, kā saka, pulveris vēl sauss: uzvara sekoja uzvarai, iegūstot 7,5 punktus, tika izcīnīta sporta biedrības «Daugava» republikāniskās padomes čempionāta zelta medaļa. Jāatzīmē, ka Edvīns īpaši efektīgi uzvarēja savus galvenos konkurentus. Sporta meistari Jānis Rimša un Uģis Laimītis izcīnīja attiecīgi otro un trešo vietu.

Pēc apbalvošanas Edvīns Rusiņš izsacījās īsi: «Domāju, ka spēlēt būs grūtāk. Taču galvenais — spēlēju ļoti nopietni».

Meistariem jāaudzina cienīga maiņa

Aizvadīts tradicionālais starptautiskais dambretē «Madonas kauss-87». So sacensību nolūks ir stiprināt draudzības un sadarbības saites starp dažādu mūsu republikas rajonu dambretistiem un, protams, paaugstināt viņu spēlētprasmi. Šādi turnīri īpaši vērtīgi jaunajiem dambretistiem — var pārbaudīt spēkus sacensībā ar kaimiņu rajonu jauniešiem, kā arī paciktēties ar jau pieredzējušiem meistariem.

Sacīto apliecina prakse. Piemēram, Jēkabpils 1. vidusskolas jaunie dambretisti, kas tagad regulāri piedalās šajos turnīros, uzvarēja republikas pionieru vienību turnīrā «Brīnumdambrete» un pārstāvēja Latvijas PSR Vissavienības finālsacensības Nīžņijtagilā. Pirms dažiem ga-

diem šādas tiesības vairākkārt izcīnīja Līvānu 1. vidusskolas dambretisti. Diemžēl šodien par līvāniešu spožajiem panākumiem jārunā pagātnes formā.

Arī pieminētajā turnīrā Madonā jaunie līvānieši nestartēja, bija atbraucis tikai pieredzējušais meistars Jānis Pauņiņš. Un viņš, kā saka, cīnījās it kā par visu savu rajonu — bija liders visu turnīru. Tikai pašā finālā neuzmanības dēļ atgadījās kļūda, kas lika samierināties ar otro vietu.

Ceram, ka tuvā nākotnē par sevi tiks runāts arī Līvānu jaunie dambretisti. Meistariem taču vajadzīga stipra maiņa!

R. TOMASS, PSRS sporta meistars dambretē

Pusfināla sacensībās — veiksmīgi

Olimpisko rezervju bērnu un jaunatnes sporta skolu meistarsacīkstēs pusfināla sacensības veiksmīgi aizvadīja Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbola nodaļas divu vecuma grupu audzēknes.

1972. — 1973. gadā dzimušās meitenes pusfināla sacensību pirmajā dienā mēroja spēkiem ar Liepājas komandu. Uzvarēja liepājnieces. Otrajā dienā mūsu meitenes sacentās ar Rīgas 3. BJSS otro komandu. Ar rezultātu 78:43 uzvarēja mūsu rajona skolnieces un kļuva par čempionāta finalistēm.

C grupas 1974. gadā dzimušās basketbolistes zaudēja Jūrmalas komandai un uzvarēja tramvaju un trolejbusu pārvaldes komandu. Rezultāts 39:35. Arī šīs grupas meitenes kļuva par finālsacensību dalībniecēm.

Abās grupās mūsu rajona basketbolistes ierindojās 4. vietā, bet 1970. — 1971. un 1976. gadā dzimušās jaunietes — 6. — 7. vietā.

A. VELDRE, Redaktors V. PETROVS

Informē kultūras un sporta komplekss

KULTŪRAS PASĀKUMI

PREIĻOS

13. decembrī plkst. 12.00 rajona kultūras namā — Valodas svētki. 19. un 20. decembrī plkst. 12.00 rajona kultūras namā — diskotēku tarifkācijas skate. 20. decembrī rajona centrālajā bibliotēkā — lasītāju konference par V. Astafjeva romānu «Skumjais detektīvs». Decembra otrajā pusē rajona centrālajā bibliotēkā disputs ar Preiļu 1. vidusskolas audzēkņiem par A. Vālodzes grāmatu «Balodis lietus laikā», 26. decembrī plkst. 17.00 Pionieru laukumā — tikšanās pie Vecgada egles.

LIVĀNOS

25. decembrī eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcās zālē — Jaungada karnevāls. 26. decembrī Līvānu stikla fabrikas zālē — Jaungada sarikojums. 27. decembrī — bērnu eglīte, leļļu teātra izrāde «Lācēns Bums». 27. decembrī plkst. 17.00 pilsētas slidotavā — tikšanās pie Vecgada egles. 30. decembrī eksperimentālā māju būves kombināta zālē — Jaungada karnevāls.

SAUNĀ

14. decembrī — lekcija «Saimnieciskā apreibina tēma». 30. decembrī — Masku baile.

JERSIKĀ

19. decembrī — E. Vulfa lugas «Līnīis murdā» izrāde, dejas. 30. decembrī — Vecgada karnevāls «Veco gadu pavadām».

ROŽKALNOS

12. decembrī — ražas svētki, ansambļa «Ornaments» koncerts, dejas. 19. decembrī — diskotēka. 30. decembrī — Jaungada karnevāls «Tikšanās pie zaļās egles».

GAILĪSOS

19. decembrī — dejas. 25. decembrī — tematiskais pasākums «Labvakar, mājasmātī!». 29. decembrī — bērnu rīts «Salatēti gaidām». 31. decembrī — Jaungada karnevāls.

PREIĻU CIEMA

11. decembrī plkst. 11.00 — svinīgs pasākums «Leņina kolhozam — 40», plkst. 13.00 — koncerts, plkst. 20.00 — atpūtas vakars. 18. decembrī — interešu kluba tikšanās ar medicīnas darbiniekiem. 19. decembrī — darba veterāniem veltīts vakars. 20. decembrī — ģimeņu sporta diena «Tētis, māmiņa un es». 27. decembrī — Jaungada bērnu eglīte. 30. decembrī — Jaungada karnevāls.

PELEČOS

30. decembrī — Masku karnevāls.

RAUNĪESOS

10. decembrī plkst. 15.00 — lekcija «Zinātne un reliģija». 12. decembrī plkst. 20.00 — diskotēka. 24. decembrī plkst. 15.00 — lekcija «Pasaules izziņāšana». 26. decembrī Sutru astongadīgajā skolā — pašdarbnieku koncerts «Vecgada vakarā», plkst. 21.00 kluba — dejas. 31. decembrī plkst. 24.00 — nakts baile.

ROZUPE

12. decembrī plkst. 20.00 — E. Vulfs. «Līnīis murdā». Jersikas dramatiska kolektīva izrāde. 26. decembrī — Bērnu eglīte. 26. decembrī plkst. 19.00 — Saulgrīžu svētki.

SPORTA PASĀKUMI

12. decembrī Līvānu stikla fabrikas zālē plkst. 10.00 — 1. grupas kolektīviem sacensības novusa. 12. un 13. decembrī Līvānu stikla fabrikas zālē plkst. 10.00 — BSB «Daugava» sacensības šahā. Piedalās 1., 2., 3. grupas fizikultūras kolektīvi. 12. un 13. decembrī Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta zālē plkst. 10.00 — sacensības svaru bumbas celšanā. Piedalās 1., 2., 3. grupas fizikultūras kolektīvi. 14. — 19. decembrī rajona skolās — vienotā veselības un sporta diena vingrošanā. 16. un 19. decembrī rajona skolās — vienotā veselības un sporta diena.

A. URCA, rajona kultūras nama metodiķe

TV VILŅA

10. decembris. 8.00 — Informatīvais raidījums «Labrīt!». 8.20 — Koncerts «Deju ritmos». 9.15 — Multiplikācijas filmu programma. 9.35 — Dokumentālā filma. 10.00 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures. 10.30 — Mākslas filma «Drūmupe». 2. sērija. 11.50 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Dokumentālā filma. 18.25 — Ekoloģija un arhitektūra. 18.55 — Pārkarotāšanās: pieredze un problēmas. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 22.00 — Mākslas filma «Kāpēc viņi nepalūdz Evansai?». 1. sērija. 23.10 — Zinas.

11. decembris. 8.00 — Informatīvais raidījums «Labrīt!». 8.20 — Koncertfilma. 8.50 — Multiplikācijas filmu programma. 9.10 — Pārkarotāšanās: pieredze un problēmas. 10.15 — Mākslas filma «Drūmupe». 3. sērija. 11.20 un 17.45 — Zinas. 18.00 — TV skolēniem. Zinātnes pasaulē. Zeme — mūsu barotāji. 18.30 — Televīzijas forums. Kā vērtējam Lietuvas PSR vietējās rūpniecības produkciju? 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 22.00 — Mākslas filma «Kāpēc viņi nepalūdz Evansai?». 2. sērija. 23.00 — Zinas. 23.10 — Koncerts. 23.40 — Mākslas filma «Tur, aiz horizonta». 1. sērija.

12. decembris. 9.00 — Zinas. 9.15 — Koncertfilma. 9.40 — Rīta vingrošana. 9.55 — Civilā aizsardzība. 10.25 — TV — skolēniem. Mācīties runāt angliiski. 10.55 — Bērnam vajadzīga mājas. 11.30 — Koncertfilma. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Mākslas filma «Augstāk par varavīksni». 1. sērija. 13.40 — Sarikojumu dejas. 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis. 16.00 — Dokumentālā filma. 16.20 — Students vērtē pasniegumu. 17.00 — Raidījums par māksliniecisko pašdarbību. 18.00 — Zinas. 18.15 — Folkloras ansambļa koncerts. 18.45 — Dokumentālā filma. 19.15 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkarotāšanās starmetis». 21.50 — Mākslas filma «Kāpēc viņi nepalūdz Evansai?». 3. sērija. 22.55 — Zinas. 23.05 — F. Šuberta dziesmas. 23.40 — Mākslas filma «Tur, aiz horizonta». 2. sērija.

13. decembris. 9.00 — Zinas. 9.15 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātā kolektīva televīzijas un radio ansambļa «Armonika» koncerts. 9.50 — Rīta vingrošana bērniem. 10.05 — Multiplikācijas filmu programma. 10.30 — Nedēļas atbalss. 11.05 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.40 — Televīzijas koncertfilma «Parasts brīnum». 12.25 — Dokumentālo filmu programma.

13.00 — Multiplikācijas filma «Ikstūte». 13.30 — Mākslas filma «Augstāk par varavīksni». 2. sērija. 14.45 — Jautri un interesanti. 15.45 — No koncertzālēm. 16.35 — Videospēles. 17.00 — Jaunatnes prese un jaunatne. 17.55 — Zinas. 18.10 — Pa pārkarotāšanās ceļu. 19.00 — Televīzijas un kino pasaulē. 19.50 — Lietuvas televīzijas apraksts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkarotāšanās starmetis». 21.50 — Lietuvas televīzijas uzveduma pirmizrāde. A. Volodins. «Blondīne». 23.50 — Zinas.

Aicina mācīties

LATVIJAS

JŪRAS KUĢNIECĪBAS RIGAS JŪRAS SKOLA

uzņem audzēkņus 1988./1989. mācību gadam.

Skola sagatavo darbam uz Latvijas jūras kuģniecības tālbraucējkuģiem šādus speciālistus: matrozis-motorists, motorists-virpotājs, motorists-gāzes un elektrometinātājs, matrozis-dokers-mehanizators, matrozis-elektriķis un kuģa pavārs.

Mācību ilgums 1 gads. Pēc skolas beigšanas absolventi septiņus mēnešus strādā kuģu remonta rūpnīcā vai ostā. Pēc tam viņus norīko darbā uz PSRS Jūras flotes ministrijas kuģiem.

Skolā uzņem jaunteus vecumā no 20 līdz 25 gadiem, ja tie ieguvuši vidējo vispārējo izglītību un izgājuši aktīvo obligāto karadienestu PSRS Bruņotajos Spēkos un veselības stāvokļa ziņā ir derīgi darbam jūras flotē.

Kuģa pavāra specialitātē uzņem arī meitenes vecumā no 19 līdz 25 gadiem.

Tiem, kuri vēlas mācīties šajā skolā, jāiesūta šādi dokumenti: iesniegums, sīka autobiogrāfija, dzimšanas apliecība (oriģināls), dokumenti par vidējo izglītību (oriģināls) un apstiprināta kopija, medicīniskā izziņa (forma 086/y) un izziņa no psihoneiroloģiskā dispensera, raksturojums — rekomendācija trijos eksemplāros. Izziņas no vecāku darba

vietām, izraksts no darba grāmatīņas, divas fotokartītes 3x4 cm un trīs fotokartītes 4x6 cm.

Dokumentus var sūtīt pa pastu vai iesniegt personīgi.

Mācību sākums 1. septembrī pēc grupu nokomplektēšanas. Reflektantiem, kuri dzīvo citās pilsētās, skolā jāierodas tikai pēc izsaukuma saņemšanas. Ceļa izdevumus skola neapmaksā.

Uzņemšana notiek bez iestājeksāmeniem — to vietā rīko dokumentu konkursu.

Visi skolā uzņemtie audzēkņi atrodas pilnīgā valsts apgādībā. Skolas adrese: 226007, Rīga, Bezdelīgu ielā 12, Rīgas jūras skolas uzņemšanas komisijai.

Tālruni: 611557, 617593, 615004.

Līdz skolai var aizbraukt ar 1. un 4. tramvaju un 3., 20., 22., 37. un 41. autobusu.

Līdzjūtības

Ik gadus ābeles vēj ziedos plauks, Tik sirmā māmuļa vairs ciemos neatnāks. (A. Auziņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonam Svirkstam, no MĀTES uz mūžu atvadoties.

Darba biedri

...tikai zvaigžņu ziedos novakari zilgi Tavaļ nedzīvotai dzīvei, sapņiem labvakaru teiks. (M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Marījai Seilei, MAMINŪ uz mūžu aizvadot.

Preiļu rajona iekšlietu daļas kolektīvs

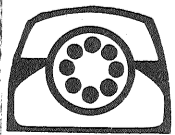
Mirdzēs tur saules stars, Kur cilvēks ir ieminis pēdas. (J. Osmaniņš)

Izsakām līdzjūtību meitai Intai un vīram Antonam Bernānam sakarā ar VENERANDAS BERĻANES pāragru nāvi.

Kaimiņi

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльскогo районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretāri — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceļniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14 266 eks. (latv. val., 10 099 eks., krievu val. 4 167 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Vēl izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1.

Indekss 68169. Pas. 1678.